

Finlandia

Finlandia

Finlandia

Finlandia-valitsijan kirje voittajalle
Helsingissä 25.11.2020

Kaunokirjallisuuden Finlandia-voittaja 2020
Anni Kytömäki

”Mieluummin kirjoitan 10 000 nuottia kuin yhden kirjaimen”, kerrotaan säveltäjä Ludwig van Beethovenin sanoneen. Nuotit ja musiikki olivat hänen tapansa kommunikoida. Kun luovalla henkilöllä on visio ja hän haluaa liikuttaa ja kommunikoida, hänen on ensin löydettävä omille kyvyilleen paras taiteenlaji ja sen jälkeen saavutettava mestaruus siinä. Ainoastaan kirkastuneen, loppuun asti hiotun käsityön ja tekniikan kautta voidaan välittää viestejä, jotka muuttavat maailmaa.

Kuluvan vuoden keväällä poikkeukselliset olosuhteet riuhtaisivat minut irti työstäni esiintyvänä taiteilijana. Konserttisalit hiljenivät. Syntynyt tyhjiö täyttyi kirjallisuudella. Tämä kirjojen seurassa kuljettu matka huipentui syksyllä siihen, että sain luettavakseni kaunokirjallisuuden Finlandia-ehdokkaat.

Lapsena ensimmäinen alusta loppuun lukemani kirja oli Pekka Töpöhäntä ja Mauri Mäyräkoira. Sen ja näiden kuuden puhuttelevan teoksen väliin mahtuu lukuisia kirjallisuuden minulle avaamia maailmankaikkeuksia, seikkailuja jotka muuten eivät olisi olleet mahdollisia. Kirjoista olen oppinut mitä mieleni ulkopuolella on. Olen oppinut tunnistamaan itseni, oppinut huomaamaan, etten ole yksin.

Voittajaksi olen siis valinnut romaanisi Margarita. Kirjan kieli viettelee mukaansa ja sen kerronta kannattelee lukijaansa värikkään jatkumonsa aalloilla.

Kuvaat taitavasti paitsi sitä nollahetkeä, josta Suomen kasvu kohti modernia yhteiskuntaa alkoi, myös yksilön ponnisteluja tuon kasvun välillä järjettömissäkin käännteissä. Osoitat, että kaikki taistelut – niin sota kuin jälleerakennuskin – aiheuttavat omat uhrinsa. Me lukijat tiedämme, että nuo ponnistelut paremman tulevaisuuden hyväksi jatkuvat edelleen.

Päähenkilösi Sennin poikkeuksellinen luonne, urheus, inhimillisyyden ja itsekkyyden yhdistelmä, sekä hänen luonnon ja ihmisten aktivoima mielikuvituksensa saavat lukijan pitämään häntä ystävänään. Kirjasi muistuttaa

Finlandia

Finlandia

Finlandia

meitä siitä, että vakavimmat vammat eivät ole fyysisiä. Pahimmat vauriot kohdistuvat mieleen, ja sellaiset vaikuttavat sukupolvesta toiseen. Tästä luonto toimii hyvänä vertauskuvana.

Sodassa menehtyvät monet, ja jäljelle jääneitä hoivataan joskus jopa epäonnistunein keinoin. Silti mikään tragedia ei ole niin suuri, etteivätkö romaanisi henkilöt ajattelisi oman tilanteensa lisäksi toisiaan ja luontoa. Kärsimyksen ja etsinnän täyttämästä maailmasta löytyy onneksi myös valoa ja toivoa.

Lämpimät kiitokset kirjastasi!

Hannu Lintu